

Wyrok Sądu w sprawie T-358/25 | Abramovich/Rada

Komunikat prasowy nr 124/26

Luksemburg, 9 września 2026 r.

Wojna w Ukrainie: Sąd oddalił skargę Romana A. Abramowicza, a tym samym utrzymał w mocy nałożone na niego środki ograniczające

Roman Arkadiewicz Abramowicz jest biznesmenem mającym obywatelstwa rosyjskie, izraelskie i portugalskie. Jest m.in. głównym akcjonariuszem spółki Evraz, jednej z głównych działających w Rosji grup w dziedzinie hutnictwa i kopalni.

W wyniku ataku przeprowadzonego przez Rosję 24 lutego 2022 r. na Ukrainę Rada m.in. zamroziła środki finansowe wiodących przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w Rosji lub w sektorach gospodarczych uważanych za zapewniające istotne źródło dochodów rosyjskiemu rządowi, a także zakazała im wjazdu do Unii Europejskiej oraz przejazdu przez nią¹.

R.A. Abramowicz zakwestionował przed Sądem Unii Europejskiej umieszczenie jego nazwiska oraz utrzymanie go w wykazach osób i podmiotów objętych tymi środkami. W wyrokach z 20 grudnia 2023 r. i 10 września 2025 r. Sąd oddalił jego skargi².

Po zapoznaniu się z uwagami R.A. Abramowicza Rada przyjęła nowe akty przedłużające obowiązywanie nałożonych na niego środków ograniczających, wydłużając tym samym okres ich obowiązywania odpowiednio najpierw do 15 września 2025 r.³, a następnie do 15 marca 2026 r.⁴

W konsekwencji R.A. Abramowicz wniósł, a następnie uzupełnił skargę mającą na celu, z jednej strony, stwierdzenie nieważności tych ostatnich aktów, a z drugiej strony, uzyskanie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej w swej ocenie doznał w wyniku ich przyjęcia.

W dzisiejszym wyroku **Sąd oddalił skargę R.A. Abramowicza i utrzymał w mocy akty prawne Rady.**

Sąd odrzucił argument, zgodnie z którym sporne środki zostały de facto przyjęte przez grupy robocze Rady odpowiedzialne za przeprowadzenie prac przygotowawczych. W rzeczywistości **Rada po prostu oparła się na tych pracach przy podejmowaniu decyzji o przyjęciu zaskarżonych aktów**: fakt, że wspomniane grupy uczestniczyły w procesie ponownego rozpatrzenia środków ograniczających w celu ułatwienia Radzie podjęcia ostatecznej decyzji, nie oznacza, że Rada zrzekła się swoich uprawnień decyzyjnych lub przekazała je jednej ze swoich grup roboczych.

Ponadto **kryteria** wyznaczenia umożliwiające stosowanie tych **środków**, leżące w **zakresie szerokiego uznania** Rady, są obiektywne, wystarczająco **precyzyjne** i **proporcjonalne**: z jednej strony mają one na celu **konkretnie wiodących przedsiębiorców działających w Rosji**, w sytuacji gdy **główne podmioty** gospodarcze są ściśle **powiązane z państwem**; z drugiej strony dotyczą one tych, którzy działają w **sektorach generujących** znaczne **dochody** dla **rządu rosyjskiego**, wyraźnie odnosząc się do **działalności o niebagatelnym znaczeniu**, będącej źródłem finansowania jego działań i polityki⁵.

To właśnie zastosowanie tych kryteriów, z uwzględnieniem znaczenia udziałów kapitałowych R.A. Abramowicza, **doprowadziło do przyjęcia wobec niego środków ograniczających**, a nie – jak twierdził on – chęć wykorzystania go ze względu na jego publiczną rozpoznawalność.

Jest on bowiem m.in. **głównym akcjonariuszem spółki Evraz**, spółki dominującej **jednej z największych grup działających w Rosji** w sektorach **hutnictwa i wydobywania węgla**. Posiada również **udziały w Norilsk Nickel**, jednym z **czołowych światowych producentów palladu** i kluczowym graczem na rynku **rafinowanego niklu**. Działalność ta,

należąca do branży hutniczej i górniczej, stanowi ponadto **istotne źródło dochodów** dla rządu rosyjskiego⁶.

Wreszcie środki te **są zgodne z warunkami przewidzianymi w prawie Unii, a w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, w zakresie ograniczeń w korzystaniu z podstawowych praw i wolności, takich jak swoboda przemieszczania się obywateli europejskich**, ponieważ opierają się na podstawie legislacyjnej, która w sposób jasny i precyzyjny określa zakres tych ograniczeń, szanują „istotę” prawa skarżącego do swobodnego przemieszczania się na terytorium państw członkowskich w zakresie, w jakim przewidują odstępstwa i okresowe przeglądy, oraz są proporcjonalne i odpowiednie do celu, jakim jest wspieranie pokojowego rozwiązania kryzysu w Ukrainie.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Pod pewnymi warunkami państwa członkowskie, instytucje europejskie oraz jednostki mogą wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do, w zależności od przypadku, Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu. Przedstawienie stanu faktycznego i ram prawnych odnosi się do okresu istotnego dla sprawy i opiera się na aktach sprawy.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne w „[European Broadcasting Service](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!

¹ Takie sformułowanie kryteriów stosowania środków ograniczających zostało wprowadzone [decyzją Rady \(WPZiB\) 2023/1094](#) z dnia 5 czerwca 2023 r. zmieniającą decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi oraz [rozporządzeniem Rady \(UE\) 2023/1089](#) z dnia 5 czerwca 2023 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających.

² Zobacz wyroki Sądu w sprawach *Abramovich/Rada*, [T-313/22](#) (zob. również komunikat prasowy [nr 195/23](#)) i [T-1105/23](#).

³ [Decyzja Rady \(WPZiB\) 2025/528](#) z dnia 14 marca 2025 r., zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB; [rozporządzenie wykonawcze Rady \(UE\) 2025/527](#) z dnia 14 marca 2025 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014.

⁴ [Decyzja Rady \(WPZiB\) 2025/1895](#) z dnia 12 września 2025 r., zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB; [rozporządzenie wykonawcze Rady \(UE\) 2025/1894](#) z dnia 12 września 2025 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014.

⁵ Proporcjonalność kryteriów stosowania oraz przyjętych środków opiera się również na ich utrzymaniu w mocy w trakcie okresowego przeglądu, ponieważ pierwotny kontekst faktyczny nie uległ zmianie. Ponadto skarżący nie zaproponował żadnej mniej restrykcyjnej alternatywy pozwalającej na osiągnięcie wyznaczonych celów.

⁶ Zgodnie ze sprawozdaniem rocznym spółki Evraz za rok 2021 przychody z hutnictwa stanowią 66,3 % jej całkowitych przychodów. Ponadto Sąd stwierdził, że skarżący nie wykazał braku możliwości sprzedaży swoich akcji spółki Evraz.